

ДОБРУДЖАНСКА СУРВАКАРСКА ПЪСЕНЬ

Сурва, сурва, суровака,
съ колко мжка пакъ дочакахъ
днеска новата година
вънъ отъ майката родина!

Земъо, мила, мжченица,
що ни раждашъ ти пшеница
и овчици съ бѣла вълна,
днеска ти съ печаль си пълна.

Ний, децата твои, скжпи,
въ робство черно що се кжпемъ,
вѣчно за тебъ ще жалѣемъ,
вѣчно сълзи ще да лѣемъ.

Сурва новата година!
Мила майчице — Родино,
Добруджа е твое чедо
и къмъ тебе жално гледа! . . .

В. Н. Марчевски

ХАНЪ КРУМЪ

Ти бѣше ханъ, великъ и уменъ,
изкусенъ конникъ, смѣлъ въвъ бой,
изъ царственъ пжть, блестящъ и
шуменъ,
извѣрши подвизи безъ брой!

Навредъ спечели ти победи,
авари хиляди плени,
и храбро воинство доведе
до Цариградскитѣ стени!

Ти бѣше вождъ юначенъ, силенъ,
гранитъ за българския тронъ!
Ти бѣше милостивъ закрилникъ
на бедни, страдащи, безъ домъ!

Като държавникъ, вешъ и мждъръ,
ти пръвъ подготви трезвостъта
и справедливо, строго сжди,
и пръска правда по свѣта!

Съ усиленъ трудъ, великий Круме,
дни свѣтли, нови съгради,
и славата ти пѣ съ курсума
на падналиятѣ въ бой дѣди!

Ненчо Савовъ